

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research)

ประชากร

คือ นักศึกษาไทยที่กำลังอยู่ในระหว่างการศึกษาภาษาอังกฤษใน สถาบันการศึกษาต่างๆในนคร
โอ๊คแลนด์ ประเทศนิวซีแลนด์ในปีการศึกษา2548 เพื่อเตรียมความพร้อมเข้ามหาวิทยาลัยหรือสถาบัน
การศึกษาที่สูงกว่า

กลุ่มตัวอย่าง

เป็นนักศึกษาไทยจำนวน 50 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

ตัวแปรในการวิจัย มี 3 ตัวแปรคือ

1. ปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาไทย
2. พฤติกรรมเผชิญปัญหาของนักศึกษาไทย
3. ลักษณะภูมิหลังของนักศึกษาไทย ได้แก่ เพศ อายุ จำนวนเพื่อนสนิท

ลักษณะการอยู่อาศัย ระยะเวลาที่พำนักอยู่ในนครโอ๊คแลนด์ และ จำนวนเงินสำหรับใช้จ่ายต่อสัปดาห์

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1. แบบสอบถามข้อมูลลักษณะภูมิหลังของนักศึกษาไทยที่ตอบแบบสอบถาม ได้แก่
เพศ อายุ จำนวนเพื่อนสนิท ลักษณะการอยู่อาศัย ระยะเวลาที่พำนักอยู่ในนครโอ๊คแลนด์และ เงิน
สำหรับใช้จ่ายต่อสัปดาห์ เป็นแบบสอบถามชนิดตรวจสอบรายการ (Checklists)

ตอนที่ 2. แบบประเมินปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาไทย ซึ่งผู้วิจัยได้ดัดแปลงมาจาก “แบบสำรวจปัญหาการปรับตัวของ มูนนี ” (Mooney Adjustment Problem Checklists Scale, 1950) ประกอบด้วยปัญหาการปรับตัวทั้งหมด 8 ด้าน ดังนี้ (พาสนา ผโลศิลป์, 2535)

1. ด้านสุขภาพและพัฒนาร่างกาย
2. ด้านการเงิน สภาพความเป็นอยู่และการทำงาน
3. ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ
4. ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม
5. ด้านการปรับตัวทางอารมณ์และส่วนตัว
6. ด้านการปรับตัวทางเพศ
7. ด้านการปรับตัวทางการเรียน
8. ด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา

รวมข้อคำถามทั้งหมด 107 ข้อ และเป็นแบบวัดแบบประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ เพื่อให้สามารถทราบน้ำหนักของความรุนแรงของปัญหาได้แตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดยิ่งขึ้น โดยระบุ

- ระดับคะแนน 1 หมายถึง ไม่เป็นปัญหาเลย
 ระดับคะแนน 2 หมายถึง เป็นปัญหาเพียงเล็กน้อย
 ระดับคะแนน 3 หมายถึง เป็นปัญหปานกลาง
 ระดับคะแนน 4 หมายถึง เป็นปัญหามาก
 ระดับคะแนน 5 หมายถึง เป็นปัญหามากที่สุด

การแปลผลระดับคะแนนของปัญหา แบ่งออกเป็นช่วง ดังนี้

- ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50-2.49 มีปัญหาการปรับตัวระดับเล็กน้อย
 ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50-3.49 มีปัญหาการปรับตัวระดับปานกลาง
 ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50-4.49 มีปัญหาการปรับตัวระดับมาก
 ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50-5.00 มีปัญหาการปรับตัวระดับมากที่สุด

ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบวัดโดยรวม ใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา ของ ครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าระดับ 0.91

ตอนที่ 3. แบบวัดพฤติกรรมเผชิญปัญหาของนักศึกษาไทย ซึ่งได้นำมาจากแบบวัด The Adolescent Coping Orientation for Problem Experience ของ McCubbin, Patterson, Bauman และ Harris(1981) แบบวัดประกอบด้วยข้อคำถาม 46 ข้อ แบ่งออกเป็น 12 วิธีจัดการกับปัญหา ดังนี้คือ (ตรี นุช ธงไชย, 2540)

1. วิธีระบายความรู้สึก (Ventilation Feeling) ประกอบด้วยข้อคำถามที่แสดงถึงพฤติกรรมการแสดงออกของวัยรุ่น ที่เป็นวิธีการลดความเครียด ความยุ่งยากใจ ได้แก่ การบ่นกับตัวเอง การพูดประชดประชันถากถางผู้อื่น การบ่น หรือพูดเปรยให้คนอื่นฟัง เป็นต้น ประกอบด้วยคำถาม 4 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 15, 16, 17, 22
2. วิธีแสวงหาความช่วยเหลือที่หลากหลาย (Seeking Diversions) ประกอบด้วยข้อคำถามแสดงถึงพฤติกรรมการแสดงออกของวัยรุ่น ที่เป็นวิธีการลดความเครียดด้วยการหันไปทำกิจกรรมอื่นๆเพื่อหลีกเลี่ยงปัญหา หรือ เพื่อให้ลืมปัญหาที่ต้องเผชิญอยู่ในปัจจุบัน ได้แก่ การนอนหลับ การดูทีวี หรือ การอ่านหนังสือ เป็นต้น ประกอบด้วยข้อคำถาม 8 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 27, 28, 29, 37, 38, 39, 42, 46
3. วิธีพัฒนาการพึ่งตนเองและมองโลกในแง่ดี (Developing Self- reliance and Optimism) ประกอบด้วยข้อคำถามที่แสดงถึง รูปแบบการคิดแก้ไขปัญหาที่มีพัฒนาการมากขึ้นของวัยรุ่น โดยมีการมองอย่างเป็นระบบและเป็นไปในทางบวกมากขึ้น ได้แก่ การจัดระบบชีวิต และ จัดระบบสิ่งต่างๆที่ต้องทำ พยายามตัดสินใจแก้ไขปัญหาทุกอย่างที่ต้องทำด้วยตนเอง เป็นต้น ประกอบด้วยข้อคำถาม 5 ข้อ ได้แก่ 1, 2, 3, 4, 34
4. วิธีหาแหล่งช่วยเหลือทางสังคม (Developing Social Support) ประกอบด้วยข้อคำถามที่แสดงถึง พฤติกรรมแสดงออก การเชื่อมต่ออารมณ์และความรู้สึกที่มีต่อคนรอบข้าง ในการที่จะแก้ไขปัญหา หรือแสดงอารมณ์ความรู้สึกออกมา ให้คนรอบข้างรับรู้มากขึ้น ได้แก่ การพยายามช่วยเหลือผู้อื่นในการแก้ปัญหา การร้องไห้ การพูดคุยระบายความรู้สึกที่มีให้เพื่อนฟัง เป็นต้น ประกอบด้วยข้อคำถาม 6 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 11, 12, 14, 18, 23, 44
5. วิธีแก้ปัญหของครอบครัว (Solving Family Problems) ประกอบด้วยข้อคำถามที่แสดงถึง วิธีที่วัยรุ่นใช้แก้ปัญหา เมื่อเกิดการขัดแย้งกับสมาชิกในครอบครัว แสดงถึงความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ได้แก่ การปฏิบัติตามคำแนะนำหรือกฎระเบียบของพ่อแม่ การใช้เหตุผลและการพูดคุย ประนีประนอมกับพ่อแม่ และการพูดคุยระบายความรู้สึกกับสมาชิกในครอบครัว เป็นต้น ประกอบด้วยข้อคำถาม 6 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 5, 13, 19, 20, 21, 35

6. วิธีหลีกเลี่ยงปัญหา (Avoiding Problems) ประกอบด้วยข้อคำถามที่แสดงถึงพฤติกรรมหลีกเลี่ยงปัญหา โดยใช้สารเสพติดเพื่อหลีกเลี่ยงปัญหา ในการวิจัยนี้ใช้สารเสพติดประเภทบุหรี่ ประกอบด้วยข้อคำถามหนึ่งข้อ ได้แก่ ข้อที่ 45

7. วิธีหาแหล่งช่วยเหลือทางด้านจิตวิญญาณ ศาสนา (Seeking Spiritual Support) ประกอบด้วยข้อคำถามที่แสดงถึงพฤติกรรมหาแหล่งสรีทธาทางด้านจิตใจ เพื่อผ่อนคลายความเครียด ได้แก่ การสวดมนต์ การไปวัด ไปโบสถ์ และการพูดคุยกับพระสงฆ์ หรือ นักบวชที่เคารพนับถือ เป็นต้น ประกอบด้วยข้อคำถาม 3 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 26, 40, 41

8. วิธีอยู่ใกล้ชิดกับเพื่อนสนิท (Investing in Close Friends) ประกอบด้วยข้อคำถามที่แสดงถึงวิธีการลดความกังวลของวัยรุ่น โดยใช้กลุ่มเพื่อน หรือ คนที่รัก ได้แก่ พยายามใกล้ชิดกับคนที่รัก และเป็นห่วง ประกอบด้วยข้อคำถามหนึ่งข้อ ได้แก่ ข้อที่ 10

9. วิธีหาแหล่งช่วยเหลือจากผู้เชี่ยวชาญ (Seeking Professional Support) ประกอบด้วยข้อคำถามที่แสดงถึงวิธีการแก้ไขปัญหาด้วยการขอความช่วยเหลือจากผู้เชี่ยวชาญและมีประสบการณ์ ได้แก่ การพูดคุยกับคุณครู หรือครูแนะแนว และไปหาผู้เชี่ยวชาญในการให้คำปรึกษาอื่น ๆ เช่น จิตแพทย์ นักจิตวิทยา เป็นต้น ประกอบด้วยข้อคำถาม 2 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 24, 25

10. วิธีหันไปทำกิจกรรมต่าง ๆ ให้มากขึ้น (Engaging in Demanding Activity) ประกอบด้วยข้อคำถามที่แสดงถึง พฤติกรรมที่วัยรุ่นแสดงออกในรูปของพฤติกรรมที่มีเป้าหมายแน่นอน ได้แก่ การเข้าร่วมกิจกรรมที่โรงเรียนมากขึ้น เรียนให้มากขึ้น ทำการบ้านให้มากขึ้น พยายามปรับปรุงตัวเองให้ดีขึ้น เป็นต้น ประกอบด้วยข้อคำถาม 4 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 6, 32, 33, 36

11. วิธีใช้อารมณ์ขัน (Being Humorous) ประกอบด้วยข้อคำถามที่แสดงถึงพฤติกรรมคลายเครียดด้วยการใช้อารมณ์ขัน ไม่เคร่งเครียดกับการแก้ไขปัญหา ได้แก่ พยายามมองปัญหาให้เป็นเรื่องสนุกและไม่จริงจังกับปัญหามากนัก เป็นต้น ประกอบด้วย ข้อคำถาม 2 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 7, 8

12. วิธีใช้เทคนิคการผ่อนคลาย (Relaxing) ประกอบด้วยข้อคำถามที่แสดงถึงรูปแบบพฤติกรรมผ่อนคลาย เพื่อคลายเครียดกับปัญหาที่ต้องเผชิญ ได้แก่ การฟังวิทยุ เทป การวาดฝันถึงสิ่งที่ยากจะมี หรือ อยากให้เป็น เป็นต้น ประกอบด้วยข้อคำถาม 4 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 9, 30, 31, 43

ในข้อคำถามทั้ง 46 ข้อ จะมีข้อความที่มีความหมายทางบวก (เชิงนิมาน) จำนวน 41 ข้อ คือ ข้อคำถามข้อที่ 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 46 และข้อคำถามที่มีความหมายทางลบ (เชิงนิเสธ) จำนวน 5 ข้อ คือ ข้อที่ 15, 16, 17, 31, 45

โดยคำตอบจะแบ่งเป็น 5 ระดับ คือ

ไม่เคยเลย	หมายถึง	ผู้ตอบไม่เคยใช้วิธีการแก้ไขปัญหานั้นเลย
นานๆจะมีสักครั้ง	หมายถึง	ผู้ตอบเคยใช้วิธีการแก้ไขปัญหานั้นบ้าง โดยนานๆจะใช้วิธีการดังกล่าวสักครั้ง
เป็นบางครั้งแต่ไม่บ่อย	หมายถึง	ผู้ตอบเคยใช้วิธีการแก้ไขปัญหานั้นเป็น บางครั้งแต่ไม่บ่อย
บ่อยๆแต่ไม่สม่ำเสมอ	หมายถึง	ผู้ตอบเคยใช้วิธีการแก้ไขปัญหานั้นบ่อยๆ แต่ไม่สม่ำเสมอ
เป็นประจำสม่ำเสมอ	หมายถึง	ผู้ตอบเคยใช้วิธีการแก้ไขปัญหานั้นเป็น ประจำสม่ำเสมอ

การให้คะแนนขึ้นอยู่กับลักษณะของข้อความ ถ้าข้อความนั้นมีความหมายทางบวก การให้คะแนนจะเป็นดังนี้

ตัวเลือก	คะแนน
ไม่เคยเลย	1
นานๆจะมีสักครั้ง	2
เป็นบางครั้งแต่ไม่บ่อย	3
บ่อยๆแต่ไม่สม่ำเสมอ	4
เป็นประจำสม่ำเสมอ	5

ถ้าข้อความนั้นมีความหมายทางลบ การให้คะแนนจะเป็นดังนี้

ตัวเลือก	คะแนน
ไม่เคยเลย	5
นานๆจะมีสักครั้ง	4
เป็นบางครั้งแต่ไม่บ่อย	3
บ่อยๆแต่ไม่สม่ำเสมอ	2
เป็นประจำสม่ำเสมอ	1

การแปลผลระดับคะแนน แบ่งออกเป็นช่วง ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-2.33 มีการเผชิญปัญหาในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.34-3.66 มีการเผชิญปัญหาในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.67-5.00 มีการเผชิญปัญหาในระดับมาก

จากการคำนวณโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา ของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับในระดับ .66 และมีค่าความเชื่อมั่นในแต่ละวิธีดังนี้

วิธีระบายความรู้สึก ร่วมกับ วิธีหาแหล่งความช่วยเหลือทางสังคม และวิธีหลีกเลี่ยงปัญหา .70
วิธีแสวงหาหนทางช่วยเหลืออื่นๆร่วมกับ วิธีใช้อารมณ์ขัน และวิธีใช้เทคนิคการผ่อนคลาย .72
วิธีพัฒนาตนเองและมองโลกในแง่ดี ร่วมกับ วิธีหันไปทำกิจกรรมต่างๆ และ วิธีหาแหล่งความช่วยเหลือทางด้านจิตวิญญาณ ศาสนา .75
วิธีแก้ปัญหของครอบครัว ร่วมกับ วิธีอยู่ใกล้ชิดกับเพื่อนสนิท และวิธีหาแหล่งช่วยเหลือจากผู้เชี่ยวชาญ .74

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลมีขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้

1. ผู้วิจัยประสานงานกับนักเรียนไทยคนหนึ่งซึ่งเป็นผู้ทำหน้าที่ผู้ช่วยผู้วิจัยในนคร โอ๊คแลนด์ ประเทศนิวซีแลนด์ และจัดส่งเอกสารไปให้เพื่อแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาไทย
2. ผู้ช่วยผู้วิจัยแจกแบบสอบถาม ให้แก่นักศึกษาไทยและขอความร่วมมือตอบแบบสอบถาม พร้อมการนัดหมายเพื่อรับแบบสอบถามกลับคืน
3. ผู้ช่วยผู้วิจัยรวบรวมแบบสอบถามที่ตอบเรียบร้อยแล้ว และจัดส่งกลับคืนมายังผู้วิจัยที่ประเทศไทย

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ได้วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

วิธีการทางสถิติที่ใช้มีดังต่อไปนี้

1. ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหา ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานกับข้อมูลคะแนนพฤติกรรมเผชิญปัญหา และข้อมูลคะแนนปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาไทย
- 2 ใช้ T-test ในการทดสอบสมมุติฐานข้อที่ 2, 3, 4, 5, 6 และ 7

3. ใช้ One-Way ANOVA ในการทดสอบสมมุติฐานข้อที่ 1 และ ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยรายคู่ ศึกษาค่าเฉลี่ยกลุ่มที่แตกต่างกัน โดยทำการทดสอบด้วยสถิติ Multiple Comparison วิเคราะห์ Post Hoc ของ Scheffe

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved